

Ковельчани підкорили журі на міжнародному фестивалі у Польщі

Фольклорний гурт «Намисто» та колектив «Родиночка» з Ковеля, потрапивши в одну категорію, розділили перше місце на Міжнародному фестивалі фольклорних колективів у місті Влодава (Республіка Польща). Друге місце посіли лучани, ансамбль «Передзвін». Захід проходив у рамках Програми транскордонного співробітництва «Польща-Білорусь-Україна» на 2014–2020 роки.

У Ковелі грабіжники обікрали капличку

До правоохоронців Ковельського міськвідділу міліції звернувся настоятель церкви у Ковелі із заявою про крадіжку. Невідомі особи розбили вікно та проникли у приміщення каплички. Показавши, із собою зловмисники прихопили пилосос і ручну колонку для качання води. Однак крадіг вдалося встановити — це 30-літній уродженець Старовижівського району та його 42-річний товариш із Вінниччини.

13

Відомості.інфо
№7 (749)

19 - 25 лютого 2015 року
http://www.vidomosti.info/

Будні

Чоловік розводить перепілки, а дружина майструє лебедів

Зовсім поруч Свято-Хрестовоздвиженського чоловічого монастиря, що у Старому Чорторійську, розмістилось обійстя родини Германів. Пройти повз нього без позитивних емоцій практично неможливо, бо і місцевих жителів, і нетуешних по дорозі у храм зустрічають цікаві саморобні вироби, що красуються на подвір'ї.

Молоді господарі — Сергій Іванович і Наталя Володимирівна — батьки трьох дітей. Пан Сергій, уродженець Рівненщини, спочатку столярював, а згодом узагалі взявся за придбані земельні ділянки будувати дім незвичним способом. На фундамент поставив дерев'яну коробку, а потім із обкорованих жердин на висоту двоповерхового будинку спорудив стіни, які оббив драпкою і поштукатурив. Ось вам і будинок за досить короткий час, який певно стоїть і сьогодні.

— У той час ще не було достатньо будівельних матеріалів, та й грошей на них, бо не платили заробітних плат, — розповідає Сергій Герман, — тож вирішив збудувати будинок із того, що можна було дістати. Оббивши драпкою тесані жердини, на що пішло до тонни цвяхів, усі щілини, що світилися наскрізь,

потрібно було закидати розчином. На нього пішло по КамАЗу деревної стружки та глини, п'ять тонн вапна і три тони цементу. Тож бригада із шести чоловік цілий тиждень плескала його на стіни безперервно.

Побудувавши за досить короткий час власний дім, Сергій Герман продовжував заробляти на хліб-столарню справою, доки вона не почала забирати увесь його час. Тоді вирішив продати столярний інвентар і спробувати сил у чомусь іншому. Та чим саме буде займатися — навіть гадки на той час не мав.

— Протягом багатьох років ніякої живності практично не тримали, бо часто все пропадало, — каже Сергій Іванович. — Та якось випадково, поїхавши до кума, побачив, що той усерйоз захопився перепілками. Взявши собі чотири особини, почав їх розводити.

Хоча не все спершу вдавалося пану Сергію у вирощуванні птаці, та нині у спеціально збудованому приміщенні, яке має опалення, систему вентиляції та підведену воду для автопіділок, тримає близько семи сотень перепелів декількох порід.

— Секрет тримання перепілок досить простий — повинні бути належні умови: сухо, тепло, щоб не

було протягів, — зауважує Сергій Герман. — Улітку, коли відчинене вікно, почуваються добре, а от узимку йде великий опар і збирається багато вологи на стінах, а це дає неприємний запах. Зараз намагаюся ефективно вирішити цю проблему.

Для харчування птаці господар підбирає тільки свіжі корми. З необхідних дев'яти компонентів дає шість-сім. Із основних — пшениця, кукурудза, макуха, а також ячмінь, соя, рибне борошно, перемелений будівельний ракушняк, біла крейда (глина). М'ясо-кісткове борошно не дає, бо тоді пернаті клюють один одного. Сезон на яйця, які із задоволенням розкупувають люди, триває з осені до весни, після чого уся птаця зводиться до мінімуму (близько 150 голів), оскільки тоді не вигідно стільки тримати. Є свій інкубатор на 150 перепелиних або 60 курячих яєць. Сам зробив електроскубалку для обципування птаці, яка значно економить час.

— Тушки птаці продаємо і використовуємо для свого харчування, — каже Наталя Герман. — Особливо корисні бульйони для людей, які перенесли операції. Яйця варимо і смажимо, та найкорисніші вони в сирому вигляді, випиті натще. Хоча особисто я яйця не перенесу, але під час останньої вагітності чоловік змушував вживати перепелині, й, як наслідок, донечка народилася із «манікюром», як після салону краси.

У свою чергу пані Наталя, котра вже працювала молодшою медичною сестрою у Старочорторійському стаціонарному відділенні для престарілих, загорілась виготовленням виробів із автомобільних покришок, випадково побачивши гумових лебедів у Ківерцях. Аби добре зрозуміти, як робляться, тричі їздила на них дивитися. Виготовляючи своїх лебедів, аби привнести своє і покращити вигляд садових фігур, використала аж три види шин.

— Поки чоловік був зайнятий на роботі у Луцьку, я попросила хлопців, які працювали у чоловічому монастирі, про допомогу, — пригадує Наталя Володимирівна. — Показала, як і що їм розрізати болгаркою, бо сама не вміла нею користуватися. Після того змайструвала лебедів, пофарбувала їх і поставила. Та довго вони у нас не простояли, бо ними зацікавилися лісівники та вчепилися, щоб продали.

Згодом, набачивши у Маневичах дві пальми із пластикових пляшок, Наталя Герман узялася за виготовлення власної, щоправда, із однієї

побаченої взяла листя, з другої — стовбур. А оскільки потрібно було чимало матеріалу, то пластикова тару жінка збирала де прийдесться, будучи вагітною на третю дитину. «Вирішила: хай що хочуть думають люди, а мені необхідно зібрати пляшки. З Луцька поїхали в Колки на смітник, шукала й у селі. Так сильно хотіла їх зробити, що сорому не почувала. В результаті ось що з того вийшло», — демонструє свою пальму.

Побачивши, як господині використовують для оздоблення квітників старі скрині, бочки й таке інше, пані Наталя стала фантазувати. Тож сьогодні, крім пальми, їхній двір також прикрашають дерев'яний бусол, скриня, ступа, цебрик із посадженими квітками, плетений паркан із горщиками, арка із берези, де у гніздо посаджені лелека із леченням, піраміда для квітів, грибочки. Секретом виготовлення останніх Наталя Володимирівна залюбки ділиться і з нашими читачами.

— Діряві металеві миски, які є в кожному господарстві, застеляємо клейонкою, вставляємо металеву арматуру та заливаємо бетоном, — розповідає майстриня. — Клейонка дає ефект справжньої поморщеної шапочки гриба. Ніжку виготовляємо із дерева та кріпимо до арматури на шапці гриба, після чого виріб лишається лише пофарбувати. Такі

грибочки також красуються на дитячому майданчику нашого дитсадка.

У планах господині зробити композицію, яку бачила в журналах та на сайтах Інтернету: в казанок, у якому варять юшку, саджають мох. Коли він розростається, то починає спадати із посудини, створюючи враження, немов кипить рибна юшка і з неї йде піна. Під низ казанка садять сальвію, червоний цвіт якої нагадає вогнище.

Є й чимало інших задумів, пані Наталя лише жалкує, що немає достатньої території, аби розвернутися. Але господарі радіють і тому, що мають, адже всі люди, які проходять повз (здебільшого приїжджі, бо свої уже звикли), помічаючи вироби, посміхаються, дивляться, питають поради, як і з чого робити, й дозволяють сфотографуватися.

Ненароком змусивши заклопотаних господарів за чашкою кави пригадати події минулих років та з усмішкою переглянути чимало цікавих фотографій, я поспішив на автобус. Мене переповнювали позитивні емоції від нежданої радість дня, адже дізнався багато нового, і радість від того, що є в Україні багато цікавих людей, які борються із сірою буденністю і хочуть гарно жити та працювати з душею.

Сергій ГУСЕНКО

Псевдоволонтерку затримала міліція

або Як не стати жертвою шахраїв, які видурюють гроші

Уже цього року володимир-волинський правоохоронець зареєстрували немало звернень від громадян із приводу шахрайства — якісь невідомі вимагали у них гроші. Минулого тижня з цього приводу в міліцію телефонували увесь день...

Як не «повестися» та не стати жертвою шахраїв? Відповіді на це й інші запитання озвучив заступник начальника Володимир-Волинського міськвідділу внутрішніх справ — начальник кримінальної міліції підполковник Андрій Самусев, котрий зібрав на прес-конференцію журналістів.

— Останнім часом у міліції почастишали дзвінки з приводу шахрайських дій невідомих осіб, які незаконно намагаються заволонтерити коштом, — розповідає правоохоронець. — Зловмисники, котрі до-

бре розуміють психологію людей, телефонують на мобільний або стаціонарний і повідомляють, що хтось із рідних потрапив у біду: скоїв особливо тяжкий злочин, дорожньо-транспортну пригоду чи ще якийсь кримінал. Вони можуть назватися працівниками міліції чи ДАІ. Й, звісно, за певну плату пропонують допомогти. Для цього просять переказати гроші через термінал на картку з певним номером чи принести їх особисто у визначене місце. Якщо рідні у чомусь сумніваються та хочуть порозмовляти з начальником, щоб перевірити достовірність інформації, то злочинці й це враховують, імітуючи голоси. Звичайно, спантелечені й розгублені мама чи бабуся біжать чимкоріше виручати свого сина або онука...

Але і цим винахідливість шахраїв не обмежується. Вони теле-

фонують начебто від працівників влади, називаються «волонтерами», які збирають кошти для військових, котрі служать у зоні АТО. Звісно, що більшість людей їм вірять. Дійшло до того, що навіть іменем міського голови прикриваються. Минулого тижня у міськраду подзвонив підприємець із Луцька, щоб перевірити, чи справді мер давав указівки своїм працівникам збирати гроші для військових АТО. Бо від його імені телефонувала жінка, яка нібито працює у міській раді, назвалася Надією Ткаченко і просила допомоги воїнам. Бізнесмен мав перерахувати гроші на номер картки, яку та назвала. Незадовго і до його дружини також ця псевдоволонтерка звернулася. Добре, що підприємець відразу зметував, що це шахрайство.

Або ще таке: дже-контролюючі органи знаходять довірливих підпри-

ємців і пропонують «відмазати» їх від переворот господарської діяльності.

Чотири подібні випадки зареєстрували й торік — тоді видурювали гроші молоді люди із сусідньої області, які ніде не працювали. На жаль, деяких легковірних «розвели» на дві тисячі доларів — ті їх попереджували чи особисто приносили зловмисникам. Допокі ці справи про шахрайство розглядає суд. Але нагадаємо, згідно зі статтею 190 (частина 1) Кримінального кодексу України, за такі дії карають обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років.

Правоохоронці застерігають: щоб не стати жертвою шахраїв, краще декілька разів перевірте інформацію, яку почули. І знайте: якщо і справді когось затримують за скоєння тяжкого злочину, то міліція найперше повідомить про це його

родичів.

Також не «ведіться» на різні розіграші у соціальних мережах, а речі купуйте у перевірених інтернет-магазинах, бо трапляються випадки, коли покупці лишаються без грошей і товару.

До слова, доки верстали матеріал, із неофіційних джерел стало відомо: цього тижня одну таку псевдоволонтерку вже затримано. А збагачувалася шахрайством 19-річна жінка ромської національності, яка проживає в одному з сіл Володимир-Волинського району, ніде не працює, має півторамісячну дитину.

Якщо ж усе-таки і до вас добралися зловмисники, найперше телефонуйте у міськвідділ міліції за номером 102, який працює цілодобово, — цим застрахуетеся від шахраїв та збережете свої гроші й здоров'я.

Тетяна АДАМОВИЧ